

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/124/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714209593
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6714209593.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobkýň A/ W. M., rod. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX/XX, V. - A., B/ F. R., rod. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX/XX, V. - A., obe právne zastúpené JUDr. Ivanom Dlhopolcom, advokátom, Advokátska kancelária Dlhopolec s. r. o., Námestie SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 36 867 306, proti žalovanému V. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. M. XX, právne zastúpenému Mgr. Nikoletou Oktavcovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Námestie SNP 73/36, Zvolen, IČO: 42 194 202, v konaní o vylúčenie veci z exekúcie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/101/2014-104 zo dňa 09. 12. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyne A/ a B/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd vyhovel žalobe žalobkýň A/, B/ a vylúčil spoluvlastnícky podiel žalobkyne A/ o veľkosti 7/16-in k celku a žalobkyne B/ o veľkosti 1/16-iny k celku viažúci sa k nehnuteľnostiam, evidovaným na LV č. XXX pre k. ú. A., a to pozemku parcela č. KN C XXX/X o výmere 309 m², druh pozemku: záhrady; pozemku parcela č. KN C XXX/X, o výmere 280 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria; pozemku parcela č. KN C XXX, o výmere 688 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria; pozemku parcela č. KN C XXX/X, o výmere 384 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemku parcela č. KN C XXX/X, o výmere 13 m², druh pozemku: záhrady, ako aj rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na parcele č. XXX, o výmere 688 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria (ďalej v texte „predmetné nehnuteľnosti“), a to z exekúcie vykonávanej súdnou exekútkou MUDr. Miriam Mešovou, Kukučínova 18, Banská Bystrica, na základe poverenia na vykonanie exekúcie udeleného Okresným súdom Zvolen, sp. zn. EX 65/2011. Prioritne okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že uznesením č. k. 12C/101/2014-87 zo dňa 31. 10. 2016 pripustil zmenu žaloby v znení, že súd vylučuje spoluvlastnícky podiel žalobkyne A/ o veľkosti 7/16-in k celku a žalobkyne B/ o veľkosti 1/16- iny k celku viažúci sa k predmetným nehnuteľnostiam z dôvodu, že pôvodná žalobkyňa O. V. dňa XX. XX. XXXX zomrela a z osvedčenia o dedičstve notára JUDr. Jozefa Brázdila, PhD. č. k. 6D/7/2016, Dnot 15/2016 bolo preukázané, že dedičstvo nadobudli neter W. M., rod. Q., nar. XX. XX. XXXX v 7/8-inách a neter F. R., rod. V., nar. XX. XX. XXXX v 1/8-ine.

2. Pôvodná žalobkyňa sa domáhala vylúčenia spoluvlastníckeho podielu na predmetných nehnuteľnosti z exekúcie ako tretí subjekt na tom skutkovom základe, že v exekučnom konaní mala byť zexekvovaná vec - spoluvlastnícky podiel predmetných nehnuteľností, ktoré sú v jej spoluvlastníctve. Dňa 02. 12. 2008 pôvodne darovala R. M., ktorý v exekučnom konaní vystupoval ako povinný, spoluvlastnícky

podiel na predmetných nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom exekúcie. Následne dňa 20. 12. 2011 sa domáhala vrátenia daru, ktorého sa domáhala úspešne, o čom v konečnom dôsledku rozhodol Okresný súd Zvolen v konaní pod sp. zn. 8C/84/2012 zo dňa 22. 12. 2012. Výzva na vrátenie daru zo dňa 20. 12. 2011 bola R. M. doručená dňa 24. 12. 2011. Vrátenie daru má podľa okresného súdu účinky ex nunc a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/191/26. Zdôraznil, že k zániku darovacieho vzťahu dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojím správaním k darcovi, alebo členom jeho rodiny ex nunc. Súd sa preto nestotožnil s vyjadrením žalovaného, že k vráteniu daru došlo až po vydaní exekučného príkazu. Uvedené mal preukázať v konaní listinou, že k výzve na vrátenie daru došlo pred vydaním exekučného príkazu, a preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom sporu, vylúčil z exekúcie JUDr. Miriam Mešovej so sídlom v Banskej Bystrici, vedenej pod EX 65/2011.

3. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, h/ CSP. Vytykal najmä nepreskúmateľný a arbitráry prístup súdu pri právnom posúdení veci, hodnotení dôkazov a samotnom rozhodnutí v tejto časti veci. Opätovne zdôraznil, že v posudzovanom prípade došlo k zápisu nového vlastníka - pôvodnej žalobkyne p. V., na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/84/2012-28 zo dňa 09. 10. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. 10. 2012, teda k zmene vlastníctva došlo až po vydaní exekučného príkazu, a to doručením žaloby o vrátenie daru povinnému z exekúcie ako žalovanému, čo bolo dňa 04. 09. 2012. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 169 Exekučného poriadku a mal za to, že okresný súd sa s jeho názorom vôbec nevysporiadal, keď okamih zmeny vlastníka nehnuteľností, o ktorých vylúčenie z exekúcie v tomto konaní ide, ostáva podľa neho naďalej sporná. Pôvodná žalobkyňa totiž nepreukázala, že bola vlastníčkou predmetných nehnuteľností vo veľkosti 1 zapísanej na LV č. XXX pre k. ú. A. pred vydaním exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti, to znamená pred 26. 01. 2012. Predložil aj výpis z KN LV č. XXX pre k. ú. A. s aktualizáciou údajov k 28. 01. 2012, podľa ktorého spoluvlastníkom nehnuteľností v podiele 1-ice v pomere k celku bol povinný z exekúcie R. M.. Navyiac spornou skutočnosťou v konaní je i to, či pôvodná žalobkyňa platne písomne odvolala dar a či požiadala o vrátenie daru práve dňa 24. 12. 2011. Navrhol doplniť dokazovanie vyžiadaním trestného spisu OO PZ Sliach č. k. ORP-536/SL-ZV-212 vo veci poškodenia veriteľa a vypočuť ako svedka p. L., ktorá bola účastná stretnutí so žalobkyňou M., od ktorej sa vlastne mala dozvedieť o exekúcii proti jej vtedajšiemu manželovi.

5. K otázke platnosti výzvy na vrátenie daru žalovaný uviedol, že k doručeniu uvedenej výzvy malo dôjsť 24. 12. 2011, ktorá skutočnosť nemôže byť preukázaná, nakoľko pôvodná žalobkyňa zomrela a nemôže sa podrobiť grafologickému znaleckému dokazovaniu. Namietal aj to, že výzva na vrátenie daru je neurčitá, keď neobsahuje konkrétne skutočnosti, v ktorých darca vidí hrubé porušenie dobrých mravov voči nemu, alebo členom jeho rodiny. Z tohto dôvodu má za to, že pre rozhodnutie vo veci je podstatné, že výzva na vrátenie daru je splnená aj doručením žaloby obdarovanému podanej na súd, ktorou žiada darca na súde o vrátenie daru od obdarovaného. V takom prípade nastávajú účinky výzvy na vrátenie daru okamihom, kedy bola žaloba doručená obdarovanému. Otázku okamihu platného odvolania daru si súd mohol posúdiť samostatne a prípadne aj odlišne, ako v konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 8C/84/2012, napriek skutočnosti, že je viazaný týmto rozsudkom, pretože súd je síce viazaný rozsudkom 8C, alebo iba jeho výrokom, ktorý nič nepojednáva o okamihu, kedy došlo platne k odvolaniu daru. Nie je mu teda jasné, z akých dôvodov nebola medzi účastníkmi darovacej zmluvy uzavretá dohoda, ak dodatočne obdarovaný dôvody vrátenia daru uznal, ktorá má prednosť pred súdnym rozhodnutím. Zdôraznil, že nebol účastníkom uvedeného konania o vrátenie daru a nemohol sa brániť ani odporovaním právneho úkonu, lebo nešlo o právny úkon jeho dlžníka obdarovaného, ale o jednostranný právny úkon darcu. Okresný súd však založil svoje rozhodnutie výlučne na tvrdeniach žalobkyň, jasne a zrozumiteľne sa nevysporiadal s argumentmi a predkladanými dôkazmi žalovaného, rozsudok presvedčivo nezdôvodnil, preto mu odňal možnosť konať pred súdom. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalobkyne A/ a B/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že ho považujú v celom rozsahu za nedôvodné. Vo vzťahu k námietkam žalovaného týkajúcim sa momentu nadobudnutia vlastníckeho práva k vrátenému daru opätovne poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.

3Cdo/191/96 a zdôraznili, že práve tým, že sa voči pôvodnej žalobkyni a členom jej rodiny R. M. dopustil konania hrubo porušujúceho dobré mravy, doručením výzvy na vrátenie daru dňa 24. 11. 2011 vzniklo pôvodnej žalobkyni - daryni právo na vrátenie daru. Vo vzťahu k okamihu, kedy a či vôbec k odvolaniu daru došlo, poukázali na rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/84/2012 zo dňa 09. 10. 2012, v ktorom bolo o povinnosti obdarovaného vrátiť pôvodnej žalobkyni dar právoplatne rozhodnuté a v tomto kontexte vyznieva aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/950/2014, v ktorom odvolací súd rozhodujúc takmer v identickej veci pôvodnej žalobkyne o vylúčenie veci z exekúcie uviedol, že: „Súd v konaní o vylúčenie veci z exekúcie nemôže preskúmavať správnosť postupu a dokazovania súdu v inom konaní, a to v tomto prípade v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/84/2012.“ Výhrady žalovaného týkajúce sa okamihu, kedy a či vôbec došlo k odvolaniu daru sú preto nedôvodné. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu.

7. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte aj „CSP“), ktorý v zmysle § 470 ods. 1 stanovuje, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prvej vety odseku 2 §-u 470 CSP však platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (á contrario) napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Prioritne žalovaný namietal, že rozhodnutie okresného súdu je nepreskúmateľné a arbitrárne, nakoľko súd založil svoje rozhodnutie výlučne na tvrdeniach žalobkyň, nevysporiadal sa s argumentmi a dôkazmi, ktoré predložil, zároveň rozsudok presvedčivo nezdôvodnil, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Jeho odvolacie námietky sa vzťahovali najmä k právnemu posúdeniu okamihu, kedy a či vôbec k odvolaniu daru došlo, teda, či predmetné nehnuteľnosti, resp. spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam, bol vo vlastníctve pôvodnej žalobkyne pred, alebo až po vydaní exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom spoluvlastníckeho podielu k predmetným nehnuteľnostiam..

10. Okresný súd sa otázkou okamihu - kedy a či vôbec k odvolaniu daru došlo, zaoberal okrem iného aj na pojednávaní dňa 30. 09. 2016, na ktorom vypočul ako svedka R. M., voči ktorému je zo strany žalovaného vedené exekučné konanie. Na uvedenom pojednávaní sa súd oboznámil so spisom Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/17/2013, ktorého súčasťou bola i výzva pôvodnej žalobkyne alebo jej O. V. na vrátenie daru voči povinnému R. M., ku prevzatíu ktorej výzvy malo dôjsť dňom 24. 12. 2011. Svedok (R. M.) na uvedenom pojednávaní potvrdil, že mu v minulosti pôvodná žalobkyňa O. V. darovala 1-icu predmetných nehnuteľností, avšak neskôr žiadala vrátenie tohto daru, ktoré mu písomne zdôvodnila a k uvedenému vráteniu daru aj došlo. Potvrdil, že predmetnú výzvu na vrátenie daru prevzal dňa 24. 12. 2011, ako aj to, že spočiatku boli vzťahy s pôvodnou žalobkyňou dobré, ale len do roku 2010, resp. 2011, kedy sa rozviedol s bývalou manželkou - žalobkyňou A/, s ktorou mala pôvodná žalobkyňa veľmi dobrý vzťah. Okresný súd preto aplikujúc ust. § 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej v texte „Exekučný poriadok“) v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v bode 11 výslovne konštatoval, že pôvodná žalobkyňa si dôvodne ako tretia osoba uplatnila voči oprávnenému na súde žalobou právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, a to žalobou na vylúčenie veci z exekúcie, nakoľko v čase, kedy exekúcia začala, bola v dôsledku vrátenia daru spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností. Okresný súd v tejto súvislosti výslovne konštatoval poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/191/96, že k výzve na vrátenie daru došlo pred vydaním exekučného príkazu, ak k zániku darovacieho vzťahu dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojim správaním k darcovi, ako aj k členom jeho rodiny. V tejto súvislosti okresný súd zároveň vykonal dokazovanie oboznámením s trestným oznámením a uznesením ČVS: ORP-536/SL-ZV-212, kde vypovedal svedok R. M., ktorý vypovedal, že po rozvode manželstva sa pôvodná žalobkyňa na neho nahnevala a vzťahy sa medzi nimi pokazili, preto žiadala vrátiť dar. Uvedené skutkové závery nespochybňuje ani trestné oznámenie predložené žalovaným v uvedenom konaní adresované Okresnej prokuratúre Zvolen dňa 27. 01. 2012. To, či povinný - svedok R. M. o exekúcii vedenej zo strany žalovaného vedel, prípadne kedy sa o nej dozvedel, nemá na vyššie uvedené právne závery okresného súdu žiaden vplyv, ak dôvodom vrátenia daru bol negatívny vzťah pôvodnej žalobkyne k obdarovanému,

ktorý bol vyvolaný dôvodmi rozpadu manželstva žalobkyne A/ a R. M., keď so žalobkyňou A/ mala pôvodná žalobkyňa veľmi dobrý vzťah.

11. Odvolací súd dopĺňa, že postup darcu v prípade domáhania sa vrátenia daru upravuje § 630 Občianskeho zákonníka. K zániku darovacieho vzťahu dochádza až v momente, keď jednostranný právny úkon príde do sféry obdarovaného, čiže darovacia zmluva sa nezrušuje od začiatku. Darovacia zmluva sa ruší samotným prejavom vôle darcu, a to v momente, ako sa tento prejav vôle dostane do dispozičnej sféry obdarovaného. Následne sa obnoví pôvodný právny vzťah ex nunc a obdarovaný sa stane neoprávneným držiteľom, a preto je povinný vec vydať. Jedine jednostranný prejav vôle darcu má v zmysle zákona konštitutívne účinky, ktoré na vykonanie zápisu záznamom vyžaduje ust. § 34 ods. 1 Zákona o katastri nehnuteľností, a preto nadobudnutiu vlastníckeho práva dochádza už momentom doručenia jednostranného právneho úkonu, ktorým sa darca domáha vrátenia daru, obdarovanému (viď § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). K zániku darovacieho vzťahu dochádza na základe dvoch po sebe nasledujúcich právnych skutočnostiach, a to a/ hrubého porušenia dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi, alebo členom jeho rodiny a b/ jednostranného právneho úkonu darcu adresovaného obdarovanému. Uvedenými predpokladmi sa však zaoberal už Okresný súd Zvolen, a to v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/84/2012, na základe ktorého rozsudku zo dňa 09. 10. 2012 bol R. M. povinný vrátiť pôvodnej žalobkyňi O. V. dar darovaný darovacou zmluvou zo dňa 02. 12. 2012 spočívajúci v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1 k predmetným nehnuteľnostiam. Vzhľadom na uvedené nemožno mať pochybnosti o tom, že obdarovanému R. M. vznikla povinnosť vrátiť dar pôvodnej žalobkyňi na základe právoplatného rozhodnutia súdu, avšak k nadobudnutiu vlastníckeho práva pôvodnou žalobkyňou (právnou predchodkyňou žalobkyň A/ a B/ - poznámka odvolacieho súdu) došlo už momentom doručenia jednostranného právneho úkonu, ktorým sa darca domáhal vrátenia daru obdarovanému t. j. dňom 24. 12. 2011. Okresný súd tak stručne, jasne a zrozumiteľne zdôvodnil, prečo sa nemohol stotožniť s tvrdeniami žalovaného prezentovanými už v konaní pred súdom prvej inštancie, že k vráteniu daru došlo „po exekučnom príkaze“, nakoľko súd mal za preukázané, že k doručeniu výzvy na vrátenie daru došlo pred vydaním exekučného príkazu, a to ku dňu 24. 12. 2011. Uvedeným právnym záverom preto okresný súd tak uviedol svoje skutkové zistenia, skutkové a právne závery a následne právne posúdenie, na základe ktorého sa nestotožnil s právnym názorom žalovaného o tom, že k zmene vlastníctva došlo až po vydaní exekučného príkazu, a to dorúčením žaloby o vrátenie daru dňa 04. 09. 2012. Vyššie uvedený právny záver okresného, ale i odvolacieho súdu s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/191/96 nekorešpondujú s tvrdením žalovaného, že k nadobudnutiu spoluvlastníckeho práva pôvodnej žalobkyne k predmetným nehnuteľnostiam došlo až na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/84/2012-28 zo dňa 09.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2012, nakoľko právoplatnosťou tohto rozhodnutia k zmene spoluvlastníckeho práva pôvodnej žalobkyne k predmetným nehnuteľnostiam nedošlo. Ako správne žalovaný poukázal v odvolaní v zmysle § 70 zákona č. 162/1995 Z. z. údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné len ak sa nepreukáže opak. Žalobkyne však v konaní preukázali opak, a to, že k nadobudnutiu vlastníckeho práva pôvodnej žalobkyne došlo už momentom doručenia jednostranného právneho úkonu, ktorým sa právna predchodkyňa žalobkyň A/, B/ domáhala vrátenia daru od obdarovaného - povinného v exekučnom konaní. To, že žalovaný tvrdí, že vyššie uvedené skutočnosti považuje za nepravdepodobné a doručenie výzvy za účelovo antidatované, však žiadnym spôsobom nepreukázal a nenasvedčujú tomu ani vyjadrenia v rámci trestného spisu OO PZ Sliach č. ORP 536/SL-ZV-2012 vo veci poškodzovania veriteľa, v rámci ktorého navrhol žalovaný vypočuť ako svedka pani XX. Ani ktorá sa mala zúčastniť stretnutí so žalobkyňou M., a od ktorej sa mala žalobkyňa dozvedieť o exekúcii proti jej vtedajšiemu manželovi. Vedomosť bývalej manželky povinného o tom, kedy začala, či nezačala exekúcia, nemá žiaden vplyv na okamih, resp. moment, kedy k nadobudnutiu spoluvlastníckeho práva pôvodnou žalobkyňou voči predmetným nehnuteľnostiam na základe jej jednostranného právneho úkonu, došlo. Vykonanie dokazovania oboznámením uvedeného trestného spisu ako aj výsluch pani L., by bol nadbytočný bez priameho vzťahu k posúdeniu nároku.

12. Ani odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa (ne) určitosti výzvy na vrátenie daru vo vzťahu ku konkrétnym skutočnostiam, v ktorých darca videl hrubé porušenie dobrých mravov voči nemu alebo členom jeho rodiny, nie je pre posúdenie nároku žalobkyň podstatnou. Pôvodná žalobkyňa predtým, než umrela, v žalobe výslovne poukázala na tú skutočnosť, prečo sa domáhala voči R. M. vrátenia daru, ak už v konaní pred Okresným súdom Zvolen č. k. 8C/84/2012 žalobkyňa žalovala R. M. o vrátenie daru a v žalobe výslovne uviedla, aké skutočnosti a dôvody ju k podaniu tejto žaloby viedli. Výslovne konštatovala, že v uvedenom konaní žalovaný - R. M. sa správal voči nej ako aj voči členovi jej

rodiny, teda neteri, žalobkyni A/ v hrubom rozpore s dobrými mravmi, keď žalobkyňa A/ ponechal aj s maloletými deťmi sa vysťahovať z ich rodinného domu, že si z neznámych dôvodov požičiaval značné finančné prostriedky, následne tieto nedokázal vrátiť veriteľom, teda nielenže sa nepostaral o hmotné zabezpečenie svojej rodiny, ale naopak riešenie celej situácie, čo do existencie jeho dlhov voči veriteľom a exekúcie aj majetku patriaceho do BSM ponechal výlučne na bývalej manželke, teda žalobkyni A/ a jej neteri, s ktorou mala v tom čase veľmi dobré vzťahy. V tom čase R. M. opustil rodinu, odišiel bez akéhokoľvek vysvetlenia celej situácie, zanechal rodinu bez akýchkoľvek finančných prostriedkov, ktoré správanie považovala práve pôvodná žalobkyňa - daryňa za správanie v rozpore s dobrými mravmi, resp. hrubé porušenie dobrých mravov. To, že R. M. v uvedenom konaní tvrdenia pôvodnej žalobkyne, teda daryne potvrdil neznamená, že uvedené skutočnosti nie sú pravdivé a neboli v uvedenom konaní preukázané len z dôvodu, že ich žalovaný nerozporoval.

13. Otázku okamihu platného odvolania daru okresný súd posúdil nie len v zmysle záverov v konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 8C/84/2012, ak uvedené dôkazy v tomto konaní opakovane vykonal, a to nielen oboznámením sa s konkrétnou výzvou na vrátenie daru, ale i výpoveďou svedka R. XX. Okresný k okolnostiam vrátenia daru. V tejto súvislosti nie je podstatné ani to, prečo k vráteniu daru nedošlo dohodou, ale až na základe žaloby v konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 8C/84/2012. Tvrdenia žalovaného o tom, že sa tak nestalo len z dôvodu, že pôvodná žalobkyňa k decembru 2011 o dôvodoch odvolania daru nevedela, sú len názorom žalovaného bez akéhokoľvek dôkazu, vrátane antidatovania výzvy na vrátenie daru. Odvolací súd preto nepovažoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní za dôvodné, ktoré by akýmkoľvek spôsobom spochybnili vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

14. Okresný súd stručne a jasne objasnil skutkový ako aj právny základ rozhodnutia, ktorý postačuje pre záver o tom, že žalobkyne A/, B/ preukázali existenciu vlastníckeho práva, resp. spoluvlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, keď v exekúcii sa môžu postihnúť len veci, ktoré patria povinnej osobe, teda osobe, voči ktorej sa exekúcia vedie. Práve excindčná žaloba slúži na ochranu tým osobám, ktoré majú k majetku postihnutému exekúciou právo, ktoré vylučuje, aby bol tento majetok použitý k nútenému výkonu rozhodnutia. Pôvodná žalobkyňa preto preukázala k predmetným nehnuteľnostiam svoje spoluvlastnícke právo, ktoré vylučuje, aby bol tento majetok použitý k nútenému výkonu rozhodnutia (spoluvlastnícke právo ku konkrétnej exekúciou postihnutej nehnuteľnej veci).

15. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolanie žalovaného nie je dôvodné, jeho odvolacie námietky neobstoja a žalovanému nebolo odňaté právo konať pred súdom. Treba dodať aj to, že aj podľa judikatúry Ústavného súdu SR nepatrí do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo strany, aby súdy preberali, alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá strana v konaní (II ÚS 3/97, II ÚS 251/03).

16. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu, vrátane výroku o náhrade trov konania, keď okresný súd priznal náhradu trov konania strane sporu, ktorá bola v konaní plne úspešná. Uvedené odvolací súd uvádza napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi rozhodnutie o náhrade trov konania nebolo odvolaním napadnuté, avšak ide o výrok závislý.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania. Žalobkyne A/, B/ boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešné, preto im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).